

اعلامیه

هواداران سازمان آزادیبخش مردم افغانستان در کانادا

توافقتنامه استراتژیک با آمریکا بمثابة نفی حاکمیت ملی و استقلال افغانستان!

جهان سرمایه داری و در رأس امپریالیزم امریکا که خواست وهستی اش را سود و سرمایه تشکیل میدهد ، در امتداد زمان تنها از طریق استثمار، بهره کشی واستعمار است که می تواند تداوم و بقای خود را تضمین نماید. برای نیل به این هدف پلید ، از قهر و زور عریان گرفته تا حيله ها و ترفند های گوناگون کار می گیرد تا سرزمینی را به بند و استثمار کشد ؛ نیروی انسانی را استثمار ، ثروت ها و منابع طبیعی اش را به تاراج برد.

پیمان استراتژیک امریکا با افغانستان یکی از جمله همان حيله ها و ترفند های استعماری و شناخته شده می باشد.

همین سی سال قبل مگر اتحاد شوروی بر بنیاد ماده چهارم قرارداد توأمیت با حزب "دموکراتیک خلق" مزورانه ادعا نکرد که :چون افغانستان در معرض تجاوز بیگانه وهمسایگانش قرار دارد ، لهذا به مددش می شتابد ! یکصد و بیست هزار سپاه تا دندان مسلح روس به بهانه دفاع از مردم افغانستان و ستر سرحدات به سرزمین ما لشکر کشیدند. فرجام کار چه شد ؟ افغانستان به میدان رقابت و زور آزمایی قدرت های بزرگ جهان مبدل گردید ، افراطیت و بنیاد گرایی اسلامی رشد بی سابقه ای یافت ، دست مداخله همسایگان و کشور های منطقه در امور داخلی ما دراز تر گردید ، بالآخر جنگ طولانی بیش از دو میلیون انسان شهید و ملیون ها تن آواره شدند. و . و . با اینهمه تجارب تلخ و خونبار گذشته ، باز هم حاکمان مزدور فعلی افغانستان نمی خواهند از تاریخ درس بگیرند.

توافقتنامه استراتژیک با امریکا ، افغانستان را به همان سرنوشت مصیبت باری گرفتار می آورد که قرارداد توأمیت با روس ها مواجه ساخت.

امریکا وسائر کشور های سرماییداری بنا بر سرشت استعماری و استثماراری بی که دارند، لحظه ای هم از تلاش برای تصاحب منابع جدید مواد خام ، نیروی کار ارزان ، کنترل بازار ها ، بلعیدن جهان و انباشت سرمایه دست نمی کشند. تجاوز و اشغال کشور ما توسط امریکا و ناتو که در هفتم اکتبر سال ۲۰۰۱- میلادی صورت گرفت ، برای پیاده کردن اهداف استعماری زیر نام "ضدیت با تروریسم" و القاعده پوشش داده شد. اکنون توافقنامه ننگین استراتژیک و تحمیلی با دولت مزدور و دست نشانده شان در افغانستان درست بخاطر تحکیم پایه های اشغال و مشروعیت بخشیدن تجاوز است تا منافع دراز مدت امریکا را در منطقه وجهان تضمین نماید.

بارک اوباما رئیس جمهور امریکا بخاطر ادامه سیاست جهان گستری، درسفری از قبل اعلان ناشده به تاریخ سیزدهم ثور ۱۳۹۱ خورشیدی مطابق دوم ماه می سال ۲۰۱۲ میلادی ، توافقنامه استراتژیک

امریکا و افغانستان را با دست نشانده خویش حامد کرزی در ارگ ریاست جمهوری کابل به امضاء رسانید. برنامه ریزی این سفر از لحاظ زمانی طوری تنظیم شده بود که همزمان با سالروز کشته شدن "بن لادن" - نوکرسر سپرده شان، انجام پذیرد. دست آورد این سفر در آستانه کمپاین انتخاباتی برای او باما کمک خواهد کرد تا بار دوم به کاخ سفید ره یابد.

توافقنامه استراتژیک آمریکا- کرزی ، با ابهاماتی که در آن وجود دارد ، حاکمیت ملی و استقلال افغانستان را نقض و منافع احتمالی امریکا را در افغانستان برای درازمدت مشروعیت می بخشد. هدف اصلی این تعهد نامه تحکیم نفوذ امریکا در منطقه و استفاده از خاک افغانستان برای توسعه طلبی امریکا در آسیای میانه ، ایران و پاکستان و نظارت و کنترل بر منطقه و جهان می باشد.

این موافقتنامه به هیچ صورت به نفع مردم افغانستان نبوده و کشور ما را هر چه بیشتر آسیب پذیر می گرداند. عکس العمل دو کشور همسایه را در سخنان سفیر جدید ایران "ابوالفضل زهره وند" با رئیس مجلس سنا "فضل هادی مسلمیار" می توان درک کرد. سفیر ایران به صورت مکرر از مسلمیار خواست تا سند همکاری های استراتژیک نباید تائید شود. موضعگیری دشمنانه جنرال حمید گل رئیس اسبق آی.اس.آی پاکستان با خبر گذاری فارس حاکی از پیچیدگی مناسبات افغانستان با همسایگان می باشد. به روشنی دیده میشود که در آینده نیز خلق ما قربانی توطئه ها و مداخلات آشکار و پنهان ایران و پاکستان خواهد بود.

با امضای این توافقنامه حریم هوایی کشور ما کاملاً زیر تسلط امریکائی ها قرار می گیرد که از آن برای مقاصد جاسوسی و نظارت بر کشور های منطقه استفاده می کنند. این توافقنامه راه را برای ایجاد پایگاه نظامی امریکا در افغانستان باز خواهد کرد. در ماده نهم توافقنامه گفته شده: "با درک این که ثبات افغانستان در ترقی و ثبات آسیای جنوبی و آسیای مرکزی نقش دارد، ایالات متحده تاکید میکند که هرگونه تجاوز بیرونی علیه افغانستان را موجب نگرانی شدید خود می پندارد. در صورت وقوع چنین رویدادی، طرفین باید هرچه عاجل در مشورت باهم، پاسخ مناسبی را به شمول اقدامات سیاسی، دیپلماتیک، اقتصادی و نظامی، به توافق هر دو طرف و در مطابقت با احکام قوانین اساسی شان، طرح و تطبیق کند."

مردم افغانستان ازسالیان متمادی بدینسو قربانی توطئه و تجاوز شده اند ؛ کشتارهای دسته جمعی و فردی مردم ما ، در هر گوشه و کنار افغانستان ، پیدا شدن گور های دستجمعی درمناطق مختلف ، ویرانی روستا ها و شهرها ، آوارگی و تباهی روز افزون مردم ، همه و همه شاهد جنایات انکار ناپذیر متجاوزین می باشد.

بر پایه این قرار داد ، امریکا گویا متعهد است تا از افغانستان در برابر تجاوز همسایگان به دفاع بر خیزد. مگر همین چند ماه پیش نبود که سرحدات افغانستان در مناطق کنر ها و پکتیا به طور دوامدار مورد حملات راکتی پاکستان قرار گرفت. قوای اشغالگر امریکا و ناتو چه پاسخی دادند؟ در آینده هم اگر افغانستان مورد تجاوز کشورهای همجوار قرار بگیرد ، امریکا دست زیر الاشه خواهد نشست.

در ماده سوم توافقنامه گفته شده: ایالات متحده به منظور کمک در ایجاد یک چارچوب دراز مدت همکاری های دوجانبه امنیتی و دفاعی، افغانستان را به عنوان "متحد عمده خارج ناتو" تلقی مینماید.

آری !

هرکس برای مطلب خود دلبری کند!

وظایفی که افغانستان در قبال این توافقنامه دارد این خواهد بود که رژیم دست نشاندۀ نیروهای نظامی خود را باید در رول پیش مرگان ناتو و بخصوص نظامیان امریکائی در دراز مدت به صورت عناصر سلب هویت شده و بی اراده قرار بدهد، که گوشت دهن توپ برای تأمین منافع امریکا و ناتو خواهند شد.

سراسر مطالب این توافقنامه وابستگی کامل سرزمین ما را سبب شده و منافع اشغالگران را در زمینه های اقتصادی، سیاسی، نظامی، مطبوعاتی، بانک داری، معدن، انرژی و... تأمین مینماید.

دولت دست نشاندۀ حامد کرزی برای بهره برداری از این توافقنامه به تبلیغات بی پایانی دست زده و مردم را فریب میدهد که گویا سپردن مسئولیت زندانها به افغانها و همچنان قطع عملیات شبانه توسط قوای امریکائی دست آورد این توافقنامه است. در حالیکه سپردن اداره زندان ها بجانب افغانی و قطع عملیات شبانه بوسیله قوای امریکائی در سطح پائین توسط وزیر دفاع دولت پوشالی "رحیم وردک" و قومندان امریکا و ناتو "جان الن" امضا شد. پس از امضای این سند ، در اثر بمباردمان شبانه از طرف قوای امریکائی در ولایت هلمند افراد ملکی کشته شدند و "جان الن" از "حامد کرزی" معذرت خواست؟!

با امضای این موافقتنامه ، کرزی و مقامات بلند پایه دولت دست نشاندۀ ، آیندۀ آرام ، عصری ساختن کشور با ایجاد صنایع مادر، معارف شگوفا و ده ها وعدۀ سرخرمن را به مردم میدهد. تجربه ده سال گذشته چه چیزی را نشان داده است؟ قرار معلوم پنجاه و هشت میلیارد دالر به افغانستان سرازیر شده است ، ولی مردم ما نان خوردن ندارند. معنی آرامی ، رفاه و سعادت در قاموس امپریالیست ها همین است.

هواداران "ساما" در کانادا این پیمان استراتژیک را تقبیح نموده و آنرا یک پیمان استعماری میدانند که به عوض صلح، جنگ و تشنج را در منطقه دامن میزند. ما خواهان آزادی، دموکراسی و تأمین عدالت اجتماعی در یک افغانستان آزاد، مستقل و متکی بخود می باشیم. در این صورت است که میزان مداخلات بیگانگان پائین آمده و جلو خونریزی و کشتار مردم بیگناه ما گرفته خواهد شد. در تمام قرارداد هایی که از هفت اکتوبر ۲۰۰۱ به بعد با نیرو های اشغالگر انجام شده مردم ما ، در آن نقش و رولی ندارند و لوی جرگه ایکه بخاطر "قانونیت" بخشیدن به این اسارت نامه تدویر یافت ، بمثابة وسیله ای در خدمت سیاست های دولت دست نشاندۀ و قدرت های استعماری بوده و مسئولیت این بار سنگین و ننگین - چه در حال و چه در آیندۀ - بدوش حامد کرزی و ادراه مستعمراتی آن می باشد.

این قراردادها و توافقنامه ها هیچگونه تضمینی برای بقای دولت دست نشانده نخواهد بود. سرنوشت اداره مافیایی کرزی با دولت پرچمی - خلقی تفاوت چندانی نخواهد داشت. همانگونه که هزار و یک نوع معاهده و قرارداد و نعره های پشتیبانی امپریالیسم روس و اقمارش از مزدوران خلقی- پرچمی قادر به بقای شان نگردید ، دولت پوشالی کنونی و باداران متجاوز شان درمقابل اراده آزادیخواهانه مردم افغانستان مقاومت نخواهند کرد و به زباله دان تاریخ سپرده خواهند شد.

هواداران " ساما " درکانادا امضای هرنوع توافقنامه های تحمیلی اشغالگران را به شدت محکوم کرده و آنرا بمثابة نفی حاکمیت ملی و استقلال افغانستان می دانند!

هواداران " ساما " خواهان خروج فوری و بدون قید و شرط تمامی نیرو های اشغالگر تا آخرین سر باز از افغانستان می باشد!

دست مداخله و تجاوز ازحریم کشور ما کوتاه!

به پیش به سوی وحدت ملی!

یا مرگ یا آزادی!

هواداران سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) در کانادا

پانزدهم ماه مه ۲۰۱۲ میلادی